

[Statsministeren.]

for, at Landstingsvalget vil øve nogen Indflydelse paa Ministeriet i den Retning, det ærede Medlem forudsaa. Men nu kan vi jo se det an. — Det er jo ikke værd at fordybe sig i en Fremtid, der kun ligger nogle Maaneder forude.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen holdt før en lille Tale, hvis Mening jeg ærlig talt ikke rigtig forstod. Den drejede sig om, at han haabede, at Forligsmandens Faderglæde ikke kom til at betyde noget. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har nogen Mening om, hvad der sker i Voldgiftsretten, men hans Tale her lod jo formode, at han var endog særdeles kendt med, hvad der vilde komme ud af denne Voldgiftsrets Arbejde. Jeg synes nu, at det mest passende for Rigsdagsmænd var at tie, medens Retten sidder. (*Christmas Møller*: Ogsaa for Statsministeren!). Derfor taler jeg heller ikke om det. (*Christmas Møller*: Jo, det gjorde Statsministeren før). Naa, gjorde jeg det, det er ikke mig bekendt. (*Christmas Møller*: Saa har De glemmt det). Nej, det har jeg ikke, men det ærede Medlem glemmer nu og da, at man skal lade een tale ad Gangen. Det ærede Medlem kan jo glæde sig ved at have Ordet saa ofte, og jeg formoder, at det ærede Medlem ogsaa senere vil kunne besvære sig over, hvad jeg maatte have sagt om Voldgiftsretten.

Hvad det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen angaar, forekommer det mig altsaa, at hvis det ærede Medlem intet ved om Voldgiftsrettens Resultater, burde han ikke tale derom, og den Faderglæde, han frydede sig over at kunne forstyrre, har dette ærede Medlem jo dog egentlig ikke nogen rimelig Grund til at forstyrre. Det ærede Medlem maa jo være glad til, at det Firma, han tilhører, endelig er sluppet ud af den Klemme, Lockouten havde bragt det i. Det ærede Medlem ved jo bedre end saa mange andre, hvor vanskelige Forholdene var just for det Firma, som det ærede Medlem til daglig repræsenterer, og ved, at Lockouten ingenlunde var dette Firma nogen kærkommen Begivenhed. (*Prieme*: Skal vi til at tale om private Forhold?). Det er vist ikke noget privat Forhold. Det forekommer mig, at der er blevet saadan en mærkelig Uro i højre Side af Salen. Jeg siger, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, som her begynder at tale om Forligsmandens mulige Glæde og mindre Glæde, har al Anledning til personlig at glæde sig over, at det virkelig lykkedes at komme ud over den Lockout, som var en betydelig Fare for hele Eksportindustrien og dermed

Ogsaa for den Industri, som det ærede Medlem selv tilhører. (*Boeck-Hansen*: Det gør jeg ogsaa). Ja, ja, men saa er vi jo enige, og saa er der ingen Anledning til at blive forbitret.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremsatte et Ønske om en Kommission angaaende Skatter. Ja, jeg har ellers hørt, ikke mindst fra den Side, det ærede Medlem tilhører, at der fandtes alt for mange Kommissioner og Hverv her i Landet, og det undrede mig derfor, at det ærede Medlem nu vilde have endnu en Kommission tilvejebragt. Jeg tror, at det Spørgsmaal, om Tiden til Nedsættelsen af en saadan Kommission, som det ærede Medlem talte om, kan siges at være inde, trænger til noget nærmere Overvejelse. Naar Forholdene er saa forvirrede og forkvaklede, som Tilfældet er, vil jeg dog antage, at Tiden ikke just egner sig for en Undersøgelse af de Skatteforhold, som det ærede Medlem nævnte burde underkastes en saadan Prøvelse, og i hvert Fald har jeg den Tro, at man har disse Ting under Behandling i de Ministerier, under hvilke Skatteforholdene henhører, og at det i hvert Fald i denne Samling nok kan undgaas at nedsætte den Kommission, som det ærede Medlem og hans Parti jo bagefter blot vilde have at ærgre sig over sammen med alle de andre Kommissioner, der i Forvejen eksisterer.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det er meddelt mig, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i Eftermiddag paa et Tidspunkt, hvor jeg var forhindret i at være til Stede her paa Grund af en Gesandtmodtagelse, har rettet nogle enkelte Spørgsmaal til mig. Det ene gjaldt et Cirkulære, der har været omtalt i Pressen, et Cirkulære til en Forening af fremmede Statsborgere. Dette Cirkulære ligger ret langt tilbage i Tiden, henved 2 Aar, tror jeg, og det har efter min Mening ikke den Betydning, som er blevet tillagt det i de offentlige Udtalelser, der er fremkommet om det.

Det andet Spørgsmaal gjaldt Flyvemaskiner, og det ærede Medlem mente, at der i forskellige Tilfælde var sket Krænkelser af de derom gældende Regler. Reglerne gaar ud paa, at fremmede militære Flyvemaskiner ikke maa flyve over dansk Omraade uden Krigs- og Marineministeriets Samtykke, og hvis det i noget Tilfælde oplyses gennem Myndighederne, at denne Regel er krænket, vil der ganske naturligt og ligetil blive rettet Henvendelse til det paagældende Land derom gennem Udenrigsministeriet. Men saadanne Oplysninger